17 Σεπτεμβρίου 2014

Ένα εκατομμύριο παιδιά πεθαίνουν την πρώτη ημέρα της ζωής τους

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

newborn baby
Image not found or type unknown

Παρά την εντυπωσιακή πρόοδο που σημειώθηκε τις τελευταίες δύο δεκαετίες σε σχέση με την παιδική επιβίωση, 1 εκατομμύριο παιδιά χάνονται μέσα στο πρώτο εικοσιτετράωρο της ζωής τους, κυρίως από αιτίες που μπορούν να προληφθούν. Τα στοιχεία δείχνουν υποδεικνύουν τις αστοχίες του συστήματος υγείας στο κρίσιμο χρονικό διάστημα γύρω από τον τοκετό ως ένα σημαντικό παράγοντα που συμβάλλει σε αυτούς του άδικους θανάτους.

Τα ποσοστά επιβίωσης των παιδιών έχουν αυξηθεί δραματικά από το 1990, διάστημα κατά το οποίο ο απόλυτος αριθμός των θανάτων παιδιών κάτω των

πέντε ετών έχει μειωθεί στο μισό από 12,7 εκατομμύρια σε 6,3 εκατομμύρια, σύμφωνα με μια έκθεση που δημοσιεύεται σήμερα από τη UNICEF.

Η έκθεση προόδου 2014 «Δέσμευση για την Παιδική Επιβίωση: Η Ανανέωση μιας Υπόσχεσης» δείχνει ότι στις πρώτες 28 ημέρες της ζωής τους τα νεογέννητα είναι περισσότερο ευάλωτα, με σχεδόν 2,8 εκατομμύρια βρέφη να πεθαίνουν κάθε χρόνο κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Ένα εκατομμύριο από αυτά δεν ζουν καν για να δουν τη δεύτερη ημέρα της ζωής τους.

Πολλοί από αυτούς τους θανάτους θα μπορούσαν εύκολα να προληφθούν με απλές, χαμηλού κόστους παρεμβάσεις, πριν, κατά τη διάρκεια και αμέσως μετά τη γέννηση.

Η ανάλυση των στοιχείων υποδεικνύει τις ελλείψεις στο σύστημα υγείας στο κρίσιμο χρονικό διάστημα γύρω από τον τοκετό, ως ένα σημαντικό παράγοντα που συμβάλλει σε αυτούς τους άδικους θανάτους. Δείχνει επίσης ότι υπάρχουν σημαντικές διαφοροποιήσεις – από χώρα σε χώρα και μεταξύ πλούσιων και φτωχών – στην αφομοίωση και την ποιότητα των υπηρεσιών υγείας που είναι διαθέσιμες για τις έγκυες γυναίκες και τα μωρά τους.

Τα στοιχεία της έκθεσης για την Ελλάδα δείχνουν:

– Μείωση της παιδικής θνησιμότητας κάτω των 5 ετών: 13 θάνατοι ανά χίλια ζώντα νεογνά το 1990, 8 το 2000 και 4 το 2013. Μείωση δηλαδή κατά 65% για την περίοδο 1990-2013 με ετήσιο ρυθμό μείωσης 4,5%. Η αντίστοιχη παγκόσμια μείωση ήταν 49% με ετήσιο ρυθμό μείωσης 3%.

– Μείωση της βρεφικής θνησιμότητας: 11 θάνατοι κατά το πρώτο έτος της ζωής ανά χίλια ζώντα νεογνά το 1990, 4 το 2013. Τα αντίστοιχα παγκόσμια ποσοστά είναι 63 το 1990, 34 το 2013.

– Μείωση της νεογνικής θνησιμότητας: 9 θάνατοι κατά τον πρώτο μήνα της ζωής ανά χίλια ζώντα νεογνά το 1990, 3 το 2013. Τα αντίστοιχα παγκόσμια ποσοστά είναι 33 το 1990, 20 το 2013.

Στα βασικά ευρήματα της έκθεσης περιλαμβάνονται:

- Περίπου οι μισές από όλες τις γυναίκες, δεν λαμβάνουν τις τέσσερις συνιστώμενες ελάχιστες προγεννητικές επισκέψεις φροντίδας κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης τους.
- Οι επιπλοκές κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και του τοκετού ευθύνονται για περίπου το ένα τέταρτο του συνόλου των θανάτων νεογνών σε όλο τον

κόσμο. Το 2012, το 1 στα 3 μωρά (περίπου 44 εκατομμύρια) ήλθαν στον κόσμο χωρίς την κατάλληλη ιατρική φροντίδα.

- Τα στοιχεία δείχνουν ότι η έναρξη του μητρικού θηλασμού μέσα σε μία ώρα από τη γέννηση μειώνει τον κίνδυνο του βρεφικού θανάτου κατά 44%, αλλά λιγότερα από τα μισά νεογέννητα σε όλο τον κόσμο απολαμβάνουν τα οφέλη του άμεσου μητρικού θηλασμού.
- Η ποιότητα της φροντίδας είναι κατάφωρα ελλιπής ακόμη και για τις μητέρες και τα μωρά που έχουν επαφή με το σύστημα υγείας. Μια ανάλυση της UNICEF από 10 χώρες με υψηλή θνησιμότητα δείχνει ότι λιγότερο από το 10% των βρεφών που είχαν ένα εξειδικευμένο άτομο κατά τη γέννησή τους, έλαβαν στη συνέχεια τις επτά απαιτούμενες μεταγεννητικές παρεμβάσεις, συμπεριλαμβανομένης της πρώιμης έναρξης του μητρικού θηλασμού. Ομοίως, λιγότερο από το 10% των μητέρων που είδαν ένα εργαζόμενο στον τομέα της υγείας κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης τους, έλαβαν το βασικό σύνολο των οκτώ προγεννητικών παρεμβάσεων.
- Οι χώρες που εμφανίζουν κάποιους από τους μεγαλύτερους αριθμούς θανάτων νεογνών εμφανίζουν επίσης μικρή κάλυψη μεταγεννητικής φροντίδας για τις μητέρες. Αιθιοπία (84.000 θάνατοι, 7% κάλυψη), Μπανγκλαντές (77.000 θάνατοι, 27%), Νιγηρία (262.000 θάνατοι, 38%), Κένυα (40.000 θάνατοι, 42%).
- Τα μωρά που γεννήθηκαν από μητέρες ηλικίας κάτω των 20 ετών και άνω των 40 ετών έχουν τα υψηλότερα ποσοστά θνησιμότητας.

Επιπλέον, η έκθεση διαπιστώνει ότι το μορφωτικό επίπεδο και η ηλικία της μητέρας έχουν σημαντική επίπτωση στις πιθανότητες επιβίωσης του μωρού της. Τα ποσοστά νεογνικής θνησιμότητας μεταξύ μητέρων με καμία εκπαίδευση είναι σχεδόν διπλάσια εκείνων με δευτεροβάθμια εκπαίδευση και άνω.

«Τα στοιχεία δείχνουν σαφώς ότι οι πιθανότητες επιβίωσης ενός βρέφους αυξάνονται δραματικά όταν η μητέρα του έχει διαρκή πρόσβαση σε ποιοτική υγειονομική περίθαλψη κατά τη διάρκεια της κύησης και του τοκετού,» δήλωσε η GeetaRaoGupta, Αναπληρώτρια Εκτελεστική Διευθύντρια της UNICEF. «Πρέπει να φροντίσουμε πως οι υπηρεσίες αυτές, όπου υπάρχουν, αξιοποιούνται πλήρως και ότι κάθε επαφή μεταξύ της μητέρας και των εργαζομένων για την υγεία πραγματικά μετράει. Πρέπει επίσης να καταβληθούν ιδιαίτερες προσπάθειες για να εξασφαλιστεί ότι προσεγγίζονται τα πλέον ευάλωτα άτομα.»

Η ανισότητες, ιδίως όσον αφορά την πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη, παραμένουν υψηλές στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες: οι γυναίκες από τα πλουσιότερα νοικοκυριά έχουν σχεδόν τρεις φορές περισσότερες πιθανότητες, σε

σχέση με εκείνες που προέρχονται από τα φτωχότερα, να γεννήσουν το μωρό τους με την επίβλεψη ειδικευμένου προσωπικού. Παρά το γεγονός αυτό, η έκθεση αναφέρει ότι το χάσμα ισότητας στην παιδική θνησιμότητα κάτω των 5 ετών μειώνεται σταθερά. Σε κάθε περιοχή, εκτός από την υποσαχάρια Αφρική, τα ποσοστά της κάτω των πέντε ετών θνησιμότητας μεταξύ των φτωχότερων στρωμάτων της κοινωνίας, μειώνονται ταχύτερα από ότι στις πλουσιότερες. Πιο σημαντικό, σε όλο τον κόσμο, οι φτωχοί εμφανίζουν μεγαλύτερα οφέλη σε απόλυτους αριθμούς στην παιδική επιβίωση, σε σχέση με τους πλουσιότερους συμπατριώτες τους.

«Είναι πολύ ενθαρρυντικό ότι το χάσμα ισότητας στην επιβίωση των παιδιών συνεχίζει να περιορίζεται,» είπε η Rao Gupta. «Πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτή τη δυναμική και να τη χρησιμοποιήσουμε για να προωθήσουμε προγράμματα που εστιάζουν τους πόρους στις πιο φτωχές και περιθωριοποιημένες οικογένειες – μια στρατηγική η οποία έχει τη δυνατότητα να σώσει το μεγαλύτερο αριθμό παιδικών ζωών.»

Πηγή: UNICEF